

„Свима за најмање девет одсто“, последња је порука председника Александра Вучића за око 1,7 милиона српских пензионера, као и да ће им примања после тога бити „већа него икада раније“, пише [Данас](#) .

Није баш јасно да ли ће ово повећање од девет одсто бити у односу на пензије из 2014. године, пре доношења закона о смањењу пензија или у односу на садашње стање. Такође, тешко је закључити да ли ће коначно бити укинут тај закон који многи сматрају и неуставним, а на чему инсистирају и Фискални савет и ММФ. Укидање закона би значило веће издатке за пензије за 25 милијарди динара следеће године, али Вучић је више пута изјављивао да неће дозволити да се повећају само велике пензије, пошто закон о смањењу није качио пензије мање од 25.000 динара. У мају је, рецимо, изјавио да ће пензионери са примањима испод 30.000 динара добити повишицу од пет одсто.

С друге стране, повећање пензија од девет одсто у просеку искочило би из оног на шта се држава обавезала у најновијем споразуму са ММФ-ом – да неће повећавати учешће укупних расхода за пензије у БДП-у, односно да то неће бити више од 11 одсто. Од 2014. године када је удео пензија у БДП-у износио 13 одсто, овај однос је смањен на 11,2 одсто на крају 2017. године. Ако се узме у обзир привредни раст у 2018, удео пензија у БДП-у је већ пао испод 11 одсто.

Професор на Економском факултету у Београду **Милојко Арсић** истиче да уколико се изјава председника односи на раст пензија у односу на садашње стање, раст би био већи од номиналног раста БДП-а који би могао износити шест до седам одсто ове године.

– Део би могао бити неутрализован све мањим бројем пензионера. Последњих година имамо тренд смањења пензионера, јер је наша бејби бум генерација, за разлику од оне на западу, већ отишла у пензију па се ту остварује један до два одсто уштеда – објашњава Арсић.

Према његовим речима, најбољи начин за повећање пензија био би укидање закона о привременом умањењу пензија што би коштало буџет следеће године додатних 25 милијарди динара.

„Ако желе да и онима са најмањим пензијама такође повећају примања, онда би боље било то урадити кроз једнократне исплате социјалне помоћи, него кроз повећање пензија. Уколико би се и њима повећале пензије онда би и даље остао нарушен однос између уплаћених доприноса и исплаћене пензије“, напомиње Арсић додајући да би са становишта законитости то било боље решење.

На законитост подсећа и економиста **Милан Ковачевић** с обзиром да је против државе поднет низ парничних поступака за надокнаду пензија због закона о смањењу.

„Мени ова изјава личи на ону његову ранију идеју да се укине закон, а да се онима са малим пензијама да додатно неко повећање и то прогресивно, више онима са најмањим пензијама, и то би било укупно повећање од око девет одсто. Не треба ни искључити могућност једнократне исплате помоћи као што је то већ рађено последњих година“, напомиње Ковачевић. Он истиче да повећање пензија, као и плата у јавном сектору, ће пре допринети још већем расту увоза и можда инфлацији, него привредном расту.

Он се осврнуо и на нови саветодавни аранжман са ММФ-ом речима да ни једну ни другу страну ни н шта не обавезује.

„Мислим да ће аранжман више служити за пропаганду, него за неки привредни раст, што уосталом и није у домену ММФ-а, већ Светске банке и других институција“, каже он.

Иначе, Вучић је заједно са обећањем о новембарском расту пензија најавио и да пензионери „могу да очекују повећања и следеће године ако будемо радили овако добро“.

([Данас](#))